

Juha Mäntylä

*Dekkarikirjailijan
kuolema*

ja muita novelleja

Dekkarikirjailijan
kuolema

Juha Mäntylä

Dekkarikirjailijan
kuolema

© 2012

Kustantaja: BoD - Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-533-5

Kirja sisältää novellit

01. Juhannuksen jälkeen.....	7
02. Hyytävä viima.....	31
03. Pyhä maa.....	59
04. Liftari.....	77
05. Viimeiset hetket.....	89
06. Ei eksy taivaan lintukaan.....	111
07. Kuopankaivaja.....	131
08. The end.....	145
09. Mystinen vetovoima.....	155
10. Dekkarikirjailijan kuolema.....	163
11. Johnny Cash kävi meillä.....	193

Juhannuksen jälkeen

Juhannuspäivän aamu alkoi kauheassa krapulassa. Silmäni olivat muurautuneet lähes umpeen, suussani maistui viimeöinen oksennus ja kaiken lisäksi huomasiin makaavani aivan jossain muualla kuin kotonani. Käänsin päätäni vasemmalle, ikkunasta paistoi aurinko suoraan silmiini, ja avoimesta ikkunasta tuoksui viime yön sade. Oikealle kääntäminen sattui, tuntui kuin joku olisi yrittänyt vääntää niskani nurin. Yllätys oli minulle suuri kun huomasiin kuinka kaunis nainen vierelläni oli maannut koko yön. En ollut koskaan päässyt niin kauniin naisen vierelle kuin mitä nyt olin. Mutta missä helvetissä minä oikein olin, en ollut omassa asunnossani.

Nousin sängyltä ylös ja kävelin makuuhuoneen ovelle, vilkaisin vielä taakseni ja katsoin nukkuvaa naista. Kävelin keittiöön ja join lasillisen vettä. Ilmeisesti nainen ei ollut niitä köyhimpiä henkilöitä, hänen makunsa näytti olevan kalliimmasta päästä kun taas minun oli kaukana siitä, luultavasti rahan määräkin oli naisella toista luokkaa kuin minulla. Miten tällainen nainen oli lähtenyt tällaisen miehen mukaan, ehkä sisäinen ja ulkoinen karismaattisuus oli vedonnut.

Asunnossa oli toista sataa neliötä hyvin sisustettua siistiä avaraa tilaa. Huoneita oli äkkiseltään laskettuna viisi. Lopulta löysin kylpyhuoneen, laskin kylpyammeeseen veden ja istahdin sinne. En muistanut mitään mitä viime yönä oli tapahtunut, ja miten olin naisen asunnolle joutunut. Pesin itseni nopeasti ja palasin makuuhuoneeseen. Puin vaatteet päälleni, ja petasin puoleni sängystä. Nainen ei ollut hievahtanutkaan, tuntui uni mais-tuvan.

Istahdin olohuoneen sohvalle, joka sekin lienee jotain

designea olevan, mikä lie Alvari Aaltosen suunnittelema. Selasin nopeasti pöydällä olevia lehtiä, Anna, Seura, Suomen kuvalehti ja Me naiset, ei yhtään suoraan miehille tarkoitettua lehteä. Jokaisessa osoitelapussa luki nimi Maya Von Brahe, vai että vielä oli aatelista sukua-kin tämä nainen, sehän paransi minun saavutuksiani kaveripiireissä, naureskelin.

Kirjahyllyssä oli esillä vain muutamia kuvia. Eräässä kuvassa tämä Maya kätteli jotain tummahipiäistä miestä, jolla oli päällään aivan kuin naiselle suunniteltu pitkä kesämekko. Toisessa kuvassa nainen istui Bill Clintonin kanssa syömässä aamiaista. Kuvassa osui silmään se, että Clintonilla ei ollut päällään kuin aamutakki, se herätti epäilykseni jälleen Clintonin toimista. Kuva oli otettu vuosi sitten Yhdysvalloissa, eli todennäköisesti Bill-poika ei ollut oppinut erään Moonikan tapauksesta yhtään mitään.

Palasin makuuhuoneeseen ja istahdin sängylle naisen vierelle, kumarruin hänen lähelleen ja silittelin hänen tummia pitkiä hiuksia. Varovasti ravistelin naista hereille. Hän oli kietoutunut niin syvälle peittojen uumeniin, etten saanut helposti peittoa pois päältä. Kun viimein sain kiskaistua peiton lattialle koin elämäni suurimman järkytyksen.

Nainen oli yltä päältä veressä, joka puolella peiton alla oli verta, sitä oli imeytynyt patjaan ja sitä oli naisen vaatteet täynnä. Yritin vapisevin käsin tunnustella naisen pulssia, sitä ei löytynyt, hän ei hengittänyt, nainen oli kuollut.

Mitä minä nyt tekisin, olin nukkunut kuolleen naisen vieressä ties kuinka kauan, luultavasti en kuitenkaan

ollut mennyt nukkumaan kuolleen viereen, vaan hänet oli surmattu minun vieressäni kun olin ollut sammuneena.

Maya Von Brahe oli ammatiltaan toimittaja, pääsääntöisenä työmaana Yhdysvallat. Työnantajana oli suuri sanomalehtikonserni, ja vastuualueena hänellä oli ulkomaan politiikka. Maya oli tehnyt yli kymmenen vuoden uran ja useasti saanut kiitosta tekemästään työstä, myös kuvat hänen asunnollaan osoitti, että hän oli pidetty toimittaja valtionpäämiesten keskuudessa kuin myös kollegoiden piirissä.

Juhannusviikolla Maya oli palannut takaisin Suomeen viettämään viikon mittaista hengähdystaukoa. Suunnitelmissa oli nauttia Suomen kesästä, mutta viikko oli sateinen ja kylmä, ei ollenkaan sellainen mitä hän oli toivonut. Kesämökkireissu peruuntui parhaan ystävän tultua sairaaksi. Maya oli päättänyt viettää lomansa kotona, ja käyvänsä juhannuksena ottamassa muutaman tuopillisen läheisessä baarissa ja palaavansa takaisin kotiin.

Juhannusaattona hän oli vielä käynyt hakemassa pari pulloa punaviiniä kaappiin ja vuokraamassa uusimmat elokuvat. Ne olisivat hänen juhannuksensa, viini ja elokuvat, ei hän nyt kaivannut minkäänlaista ylimääräistä hyörinää ympärilleen, ei mitään melua tai ihmisiä. Vain hän, viini ja elokuvat.

Aattoiltana Maya laittoi yllensä aivan tavalliset vaatteet, ei mitään juhlavaa ja suunnisti kulkunsa parinsadan metrin päähän baariin. Baarissa hän istui tiskille ja tilasi ensimmäisen oluen. Väkeä ei ollut paljoa, ehkä toistakymmentä. Pari liian tyrkkyä miestä yritti päästä hänen

kanssaan juttusille, mutta Maya päätti lyödä miehille heti luut kurkkuun ja alkoi keskustelemaan heille maailman politiikan tilanteesta. Hän tiesi mitä ne miehet olivat tulleet baarista hakemaan, ei ainakaan juttuseuraa poliitikasta tai mistään muustakaan, kaikki halusivat päästä pikkuhousujen politiikkaa tutkimaan.

Eräs mies kuitenkin alkoi kiinnostamaan Mayaa, mies ei yrittänyt tulla tiskille iskemään häntä. Mies vain katseli pöydästä ja välillä hymyili Mayalle. Maya tilasi toisen oluen ja päätti rohkaista mielensä ja unohtaa periaatteensa, että tänään ei miestä iskettäisi. Maya istahti miehen eteen ja laski tuoppinsa pöydälle. Maya esitteli itsensä lyhyesti ja katsoi miestä silmiin, nekin näyttivät rehellisiltä ja juuri sellaisilta mitä Maya mieheltä halusi.

Pari tuntia meni juttelemisessa, Maya tunsi pitkästä aikaa rentoutuvansa ja viihtyvänsä jonkun seurassa. He tilasivat vielä parit oluet ja päättivät, että lähtevät jatamaan illanviettoa Mayan kotiin. Ulkona oli alkanut tihkusade ja mies oli kohteliaasti tarjonnut Mayalle takkia. Maya aukaisi asuntonsa oven ja kehotti miestä astumaan peremmälle.

Maya haki kaksi viinilasia ja esitteli nopeasti vuokravideot, joita he voisivat katsella. Mies tuntui nauttivan Mayan seurasta ja myös Maya miehen seurasta.

Kello läheni puolta neljää, viinipullot olivat tyhjentyneet. Maya oli saanut puhua vapaasti työstään Yhdysvalloissa, miestä tuntui oikeasti kiinnostavan kaikki se mitä Maya oli kertonut. Mayan tarjoamat viinit olivat olleet liikaa jo ennestäänkin baarissa humaltuneelle miehelle. Mies sammui nopeasti Mayan viereen, viimeiset

sanat mitä Maya oli ehtinyt miehelle sanoa oli hyvän yön toivotus.

Tumma hahmo lähentyi nukkuvaa Mayaa ja painoi kämmenen naisen suulle ja painoi nopealla liikkeellä puukon Mayan vartaloon. Mayan suusta päästi lyhyt korahdus. Hahmo katsoi sängyssä makaavaa miestä joka liikehteli unissaan. Hahmo tarttui sängyn vieressä olevaan käsipainoon ja löi nukkuvaa miestä niskanpäälle. Hahmo poistui vähin äänin huoneistosta mukanaan se mitä hän oli tullut hakemaan.

Kaivoin taskusta puhelimeni. Pitäisikö minun soittaa poliisille ja kertoa mitä oli tapahtunut, olisiko minun parempi selvittää ensin mitä minulle oli tapahtunut. Silmäni olin saanut auki huuhtelemalla ne lämpimällä vedellä, mutta niskassa oli suuri mustelma, tai se oli oikeastaan paisunut muodottomannäköiseksi osaksi vartalointi. Muistin vain sen, että yöllä olin herännyt hetkeksi johonkin, oliko Maya käynyt vessassa tai jossain mutta joku oli liikkunut huoneistossa. Todennäköisesti se ei ollut Maya vaan hänen tappajansa. Vaikka ammatiltani olinkin yksityisetsivä oli tällä kertaa lähtökohdat erittäin huonot koska ei ollut minkäänlaista johtolankaa mitä lähteä seuraamaan.

Oliko asunnosta viety jotain vai oliko joku tullut vaan sisälle ja tappanut Mayan. Sitä en jaksanut uskoa, että hänet oli tultu tappamaan tuosta vain. Juoksin nopeasti ovelle, ovi oli kiinni eikä siinä ollut murtojälkiä. Oli pari vaihtoehtoa. A, joko olimme jättäneet ulko-oven auki kun olimme tulleet yöllä asunnolle ja tappaja oli seurannut meitä ja iskenyt oikealla hetkellä. Vaihtoehto B oli se,

että tekijällä oli avain asuntoon. Miksi hän oli puukot-
tanut Mayan kuoliaaksi, mutta minua oli vain lyöty jol-
lakin.

Palasin makuuhuoneeseen, peitin Mayan ruumiin
peitolla. Löysin lattialta painon jolla minua todennäköi-
sesti oli lyöty. Istahdin sängylle ja yritin muistella mistä
kaikesta olimme puhuneet viime yönä elokuvan ohessa.
Maya oli kertonut paljon työstään Yhdysvalloissa, hän oli
myös maininnut toimittajan työn vaikeuksista. Hänen oli
joskus vaikea saada oma tahto läpi lehden toimituksessa
ja rahaa hän sai tehdyistä jutuista. Poliitiikan saralla hän
oli pätevä ja se toi suurimman osan hänen tuloistaan,
mutta sen lisäksi hän teki eräitä pienempiä juttuja muille
lehdille. Ne pienet tulot olivat hänelle elinehto ja toi hä-
nelle eteen mielenkiintoisempia aiheita kuin joskus niin
tylsältä tuntuva politiikka.

Maya oli kertonut kuinka hän parhaillaan teki juttua
erään yhtiön laittomista työntekijöistä. Eräs ranskalai-
nen yhtiö oli jo vuosia ottanut työntekijälistoilleen ulko-
maalaissyntyisiä ihmisiä, joille maksettiin alle minimi-
palkkaa ja joskus palkanmaksu oli jäänyt kokonaan suorit-
tamatta. Asiaa oli puitu oikeusteitse jo monia vuosia,
mutta aina yhtiö oli selvinnyt ilman tuomioita. Mayalla oli
tiedossa todisteet joiden mukaan tämä ranskalainen yri-
tys oli salakuljettanut työntekijöitä maahan laittomasti,
laittanut heidät asumaan todella huonoihin oloihin, ja
palkkaa he eivät olleet saaneet ollenkaan, saati sitten
ruokaa joka päivä.

Jotain Mayan työhuoneesta oli etsitty, papereita oli
siellä täällä lattialla ja pöytä oli sekainen. Se mitä olin
oppinut Mayaa tuntemaan oli, että tiesin ettei hän

koskaan pitäisi työhuonettaan epäsiistinä. Myahan teki toimittajan työtä, joten hänen yksi tärkeimmistä työvälineistä oli tietokone, jota en huoneessa nähnyt. Ainoat asiat, jotka viittasivat siihen, että kone oli huoneessa ollut oli työpöydän vieressä oleva tyhjä kannettavan koneen laukku, sekä pöydällä lojuva akkulaturin johto. Nyt tiesin mitä täältä puuttui, ja todennäköisesti kone sisälsi juuri ne tiedot, joita tappaja etsi. Voisiko kyse olla juuri tästä ranskalaisyhtiön tapauksesta, senkö takia Maya menetti henkensä. Vähäisempienkin asioiden puolesta on ihmisiä tapettu ja jos tämä juttu olisi tullut päivänvaloon uusin todistein olisi ranskalaisen yrityksen taru ollut loppu.

Tunsin jotenkin vastuuta Mayan kuolemasta, ja minun oli pakko löytää tappaja ja kostaa Mayan puolesta, ja eritoten niiden huonostikohdeltujen ihmisten puolesta. Oli löydettävä vihje, jolla lähteä eteenpäin. Tiesin yhtiön nimen, ja missä se sijaitsi. Ranskaan asti minun ei tarvinnut lähteä, koska Suomesta löytyi yhtiön toimitilat, ja tappaja olisi vielä Suomessa, oli vain löydettävä hänet ja tuotava Mayan keräämä aineisto julki.

Rikoksenteekijä jättää aina jotain jälkeensä. Minulla oli ainakin yksi hyvä epäily sen suhteen, että Mayan tappaminen liittyisi tähän ranskalaiseen yhtiöön. Sisälle oli tultu todennäköisesti avaimilla. Maya ei ollut puhunut miesystävästä tai perheestään mitään. Asunnossa ei ollut mitään siihen liittyvää, että naisella olisi ollut miesystävä, jolla olisi avain hallussa. Pienen etsimisen jälkeen löysin Mayan järjestelmällisestä kodista kansion, ja sieltä vuokrasopimuksen. Hän maksoi asunnosta yli

tuhat euroa kuukaudessa vuokraa. Maya oli minulle sanonut, että ei aio hankkia vielä omaa asuntoa koska hän ei koskaan osannut päättää jäisikö hän paikoilleen oleilemaan kauaksi aikaa joten vuokra-asunto olisi sen suhteen parempi vaihtoehto. Vuokrasopimukseen oli merkitty, että Maya oli saanut sopimuksentekohetkellä itselleen kaksi avainta. Toinen oli Mayn avainnippussa avainkaapissa ja toisen löysin vuokrasopimuksen yhteydestä. Eli ne avaimet mitä Maya oli saanut olivat tallessa.

Hetken aikaa selaillessani Mayan kuitteja, löysin sieltä kuitin, joka osoitti, että Maya oli teettänyt yhden kappaleen avainta jollekin. Onnekseni Mayan järjestelmällisyys vei minut askeleen eteenpäin tämän tapauksen selvittämiseksi. Maya oli kirjoittanut kuittiin, että avain olisi hänen isäpuolelleen.

Tuntia myöhemmin löysin kirjeitä, jotka ilmeisesti oli kirjoittanut Mayan isäpuoli Andreas, hän asui muutamien kilometrien päässä, mutta kirjeet olivat menneet aina postin välityksellä. Syy siihenkin selvisi kun selasin kirjenipun läpi. Mayan ja Andreaksen välit eivät olleet mitenkään lämpimät. Ensimmäinen kirje isäpuolelta oli tullut kolme vuotta sitten ja viimeisin aivan äskettäin. Siihen väliin mahtui paljon purettua tuskaa. Mayan biologinen isä oli kuollut vuotta ennempää kun hänen äitinsä oli tavannut Andreaksen ja Maya ei sitä ollut sulattanut, että äidin elämään oli tullut uusi mies.

Viimeisimmissään kirjeissä Andreas kiitteli Mayaa siitä, että hän oli vihdoinkin kutsunut Andreaksen kylään ja että oli lähettänyt avaimen, jotta hän voisi vapaasti tulla milloin haluaisi. Kiinnostuin oitis Andreaksesta, mikä hän

"Todellisuudessa minusta ei pitänyt kukaan. Ei kukaan. Sain kulkea kaupungilla rauhassa, kukaan ei tervehtinyt minua, kukaan ei katsonut päälleni. Sain kulkea omissa ajatuksissani, ylipainoinen ruhoni kulki mukana ja arpiet kasvot seurasivat minua joka paikkaan...elin erakkona, olen jo kauan tiennyt, että minulla ei ole tulevaisuutta tässä kaupungissa, ei tässä koko maailmassa" - novellista Dekkarikirjailijan kuolema

Novellikokoelma sisältää 11 novellia, ne sisältävät kuolemaa, pettämistä, rakkautta ja mystistä vetovoimaa. Kumman ihminen valitsee jos valittavana on joko lottovoitto tai oma elämä? Miten käy dekkarikirjailijan, jonka salaperäinen tausta viimein selviää? Mikä on kuopankaivajan kuopan tarkoitus?

